TINERETUL – PRIMUL BENEFICIAR AL „DACIADEI“

Una din sarcinile de căpetenie cuprinse în Programul dezvoltării mişcării sportive este antrenarea întregului tineret la practicarea sistematică şi organizată a exerciţiilor fizice şi sportului. Motivaţia – mai este nevoie s-o amintim ? – este legată de necesitatea asigurării dezvoltării armonioase a organismului în creştere, menţinerea şi întărirea sănătăţii şi capacităţii de muncă, precum şi organizarea petrecerii în mod plăcut şi util a timpului liber. Totul, pe fondul unei susţinute munci educative, care să contribuie la formarea tinerilor ca vrednici cetăţeni, constructori harnici ai socialismului şi comunismului.

Ziarul nostru publică în mod sistematic articole privind antrenarea tinerilor – fete şi băieţi – într-o tot mai bogată şi mai variată activitate sportivă, cu precădere în aer liber, în cadrul marii competiţii sportive naţionale „Daciada“ evidenţiind preocuparea asociaţiilor şi organelor sportive sau cu atribuţii pentru îndeplinirea acestei sarcini de partid de o mare importanţă socială.

În pagina de faţă ne-am propus să ne ocupăm de cîteva aspecte ale activităţii sportive de masă în rîndurile tineretului muncitor de la oraşe şi de la sate, iar constatările redactorilor noştri, care nu se vor mărgini la acest raid, le supunem atenţiei cititorilor şi factorilor de răspundere.

„ACTIVITATEA SPORTIVĂ FACE PARTE DIN VIAŢA NOASTRĂ DE FIECARE ZI“

Am vizitat, cu cîteva zile în urmă, căminul de nefamiliste al Filaturii Române de Bumbac din Capitală, blocul în care trăiesc peste 200 de tinere muncitoare, unele angajate în întreprindere, altele venite aici din întreaga ţară pentru calificare sau pentru specializare în frumoasa meserie de filatoare. Peste 200 de fete cu „mîini de aur“, unite ca într-o mare familie, au făcut din locuinţa lor, din fiecare colţişor, adevărate expoziţii de broderii, de flori de picturi şi ţesături. Dar ceea ce a impresionat deopotrivă pe reporterul sportiv a fost mulţimea de diplome sportive, diplome ale „Daciadei“, frumos înrămate, numeroasele cupe şi trofee expuse pe palierele etajelor, în vitrine încadrate de flori. „Sportul face parte din viaţa noastră de fiecare zi — *ne spunea cu o notă de mîndrie în glas tovarăşa* Dumitra Săvulescu, *„mama căminului“, cum o numesc fetele.* Sînt fete tinere, vor să fie sănătoase, să se dezvolte armonios, să fie frumoase. Şi încă o dovadă că iubesc sportul, vedeţi, îşi expun şi ele succesele“.

Dacă sportul, mişcarea în aer liber fac parte din viaţa de fiecare zi a muncitoarelor de la F.R.B., dacă există aici o opinie unanimă pentru SPORT DE MASĂ, acest lucru nu s-a realizat de la sine. Mai întîi este vorba de asigurarea unor condiţii dintre cele mai bune de practicare a acestei activităţi. Ne-am dus să vedem baza sportivă, care se află în imediata vecinătate a întreprinderii. Chiar de la intrare te întîmpină panouri cu chemări la întrecerile „Daciadei“, Gazeta ilustrată *a asociaţiei, un panou cu normele complexului polisportiv* „Sport şi sănătate“ *şi... multe, foarte multe flori de-a lungul plaselor ce delimitează terenurile de volei şi de handbal, de tenis, de-a lungul tribunei pentru spectatori. La ora aceea matinală, în această oază a sportului era linişte. Doar pe terenul de handbal profesoara* Elena Toma, *secretara asociaţiei sportive, împreună cu* Marton Demeter — *un foarte harnic gospodar al bazei şi o echipă de tineri lucrau la întinderea unui strat de bitum peste zgură.* „Fetele sînt la lucru, copiii sînt la şcoală, aşa că profităm de răgaz pentru a da haină nouă suprafeţelor de joc — *ne spunea prof.* Elena Toma. Am început întrecerile de toamnă — cum spunem noi — în cadrul „Daciadei“ la volei, la handbal, al fotbal (da, fetele noastre joacă şi fotbal), acţiunile turistice de sezon“. *Cum aţi reuşit să-i atrageţi pe tineri şi tinere pe angajatele F.R.B.-ului spre sport ? — o întrebăm.* „S-a reuşit — atît cît am putut — pentru că sportul la noi nu-i doar o problemă a asociaţiei sportive“. *Afirmaţia ni se pare demnă de subliniat. Am aflat că activitatea sportivă se află pe agenda de lucru a comitetului de partid (secretar* Maria Gherghelaş), *a conducerii întreprinderii (directorul, ing.* Ilie Ştefanov, *fiind preşedintele de onoare al asociaţiei), a organizaţiilor sindicale şi U.T.C. Aşa se explică succesele. Am notat din relatările profesoarei* Toma *numele unor oameni care pun tot sufletul pentru dezvoltarea activităţii sportive de masă :* Petre Bobe — *ajutor de maistru,* Petre Tudor — *antrenor voluntar la fotbal,* Aurelia Cristea — *organizatoarea acţiunilor turistice,* Geta Eremia *şi enumerarea ar putea continua. De la* Marton Demeter *am mai aflat un alt amănunt demn de reţinut :* „Aici nu fac sport numai angajaţii noştri. Vedeţi blocurile acelea ?, *şi ne arată cîteva blocuri cu 10 etaje.* Pe fiecare scară avem echipe de copii care vin să joace aici. Noi le-am organizat...“.

Viorel TONCEANU

La Întreprinderea de osii şi boghiuri din Balş,

„TINEREŢEA NU EXCLUDE... MATURITATEA ÎN SPORT“

Întreprinderea de osii şi boghiuri din Balş este tînără, dar produsele ei, de bună calitate, concurează cu acelea ale întreprinderilor similare mai vechi, după cum muncitorii de la Balş, deşi tineri — media lor de vîrstă abia depăşeşte 25 de ani, concurează, de la egal la egal, cu „veteranii“ din alte întreprinderi.

Neavînd tradiţie în domeniul sportului, cei **de la I.O.B.** şi-au creat-o. Azi asociaţia sportivă are cinci secţii — fotbal (echipa întreprinderii este în Divizia C), box, lupte libere, rugby (echipă în B) şi moto. Unele secţii au şi dat rezultate, apreciate pe plan republican. Antrenorul de la lupte libere, **Nicolae Tănase**, se mîndreşte cu elevul său **Constantin Mărăscu**, campion naţional la juniori în 1979 şi 1980, cu **Marin Dobre**, şi el campion naţional în 1979, cu **Mircea Pupăză**, care a obţinut locul 3 în ultimii doi ani la republicanele de juniori. ● **Sînt patru ani de cînd echipa noastră se află în Divizia A** de lupte, ne spune antrenorul. **Şi toată echipa este foarte tînără. Dar la noi există o zicală : „tinereţea nu exclude... maturitatea în sport“.**

Tineri sînt şi boxerii pe care-i antrenează prof. **Victor Lăzăreanu**. E drept, boxul de la I.O.B. nu are încă rezultate notabile pe plan republican. Dar **Lucian Lupaş** şi **Nicolae Şişu** au fost chemaţi la selecţia făcută de federaţie pentru loturile reprezentative. Echipa de rugby, ca şi cea de fotbal, sînt rezultatul selecţiei făcute prin competiţiile „Daciadei“. **Cît** priveşte secţia de moto, componenţii ei — **Marian Tabacu, Vasile Bîrzeanu** şi alţii — au cîştigat campionatul republican la motorete în anul 1979.

— **Tineretul de la I.O.B. iubeşte sportul**, ne spunea tovarăşul **Nicolae Dincă**, prim-vicepreşedinte al Consiliului orăşenesc pentru educaţie fizică şi sport. **Dragostea pentru exerciţiul fizic le este insuflată încă din şcoală. Există la unitatea şcolară a întreprinderii o frumoasă sală de sport, terenuri în aer liber şi se organizează mereu competiţii care atrag tineretul, învăţîndu-l să-şi petreacă timpul liber făcînd sport.**

La I.O.B. marea competiţie sportivă naţională „Daciada“ a găsit teren propice. ● **Fotbalul este mereu la ordinea zilei,** cum spunea secretarul asociaţiei, **Dumitru Vijulie**, în timp ce urmăream împreună un meci de fotbal dintre secţii. **Se joacă tot anul şi doar zăpada creează uneori... discontinuităţi.**

Tinerii boxeri de la I.O.B. Balş *se antrenează, cu gîndul la vremea senioratului, cînd unii ar putea deveni campioni naţionali*

Pe lîngă noi treceau tineri care se îndreptau spre stadion pentru un joc de rugby. Terminaseră lucrul şi înţelegeau să-şi petreacă timpul liber pe terenul de sport. Mulţi tineri se dezbrăcaseră, alergau, aruncau greutatea, se luau la trîntă.

— Ceea ce vedeţi se petrece în fiecare zi, ne spunea secretarul asociaţiei. **Vrem ca în scurt timp noi, I.O.B.-iştii, să realizăm cel mai mare procentaj pe judeţ în PARTICIPAREA la „Daciadă“, după ce, acum un an, AM CÎŞTIGAT LOCUL I la competiţiile „Daciadei“ pe judeţ.**

Priveam desfăşurarea concursurilor. Soarele de toamnă învăluise totul într-o lumină plăcută. Revărsarea de tinereţe de pe terenurile de sport ale Întreprinderii de osii şi boghiuri din Balş, dragostea pentru mişcare a tinerilor muncitori ni s-au părut chezăşia îndeplinirii dezideratului enunţat de secretarul asociaţiei sportive.

Sever NORAN

TERENURI SPORTIVE MUTATE LA... CONSILIUL POPULAR

Semnal!

Aţi auzit, desigur, de Vaţa de Jos, frumoasa staţiune balneoclimaterică aşezată nu departe de Brad, la marginea Munţilor Zarandului. Dar probabil că nu toţi aţi auzit de asociaţia sportivă „Ponorul“ din Vaţa, asociaţie care va împlini, curînd, 50 de ani.

Înfiinţată în anul 1931, această asociaţie — printre primele existente în România în mediul rural — a promovat fotbalul şi sportul popicelor. Tradiţia a fost continuată la alţi parametri de calitate şi larg dezvoltată în anii socialismului, îmbogăţindu-se activitatea asociaţiei cu noi sporturi : la Vaţa există azi o echipă de handbal, care se mîndreşte că este cea mai veche din judeţul Hunedoara, tenisul de cîmp s-a dezvoltat pe cele două terenuri ale şcolii generale, iar cele două popicării au devenit, pînă nu de mult, locul de întîlnire preferat de tineret.

Dar iată acum asociaţia sportivă „Ponorul“ se află în mare dificultate. „Terenurile de sport s-au mutat la... Consiliul popular comunal“, spun în glumă localnicii. Am cerut o explicaţie tovarăşului prof. Amos Bolot, secretarul asociaţiei.

— Tineretul nu mai are unde să facă sport, ne-a spus interlocutorul. Pe unele terenuri au fost făcute construcţii, pe altele, depozite. Şi celelalte terenuri sînt ameninţate, deşi s-ar putea găsi o soluţie pentru protejarea lor. În fine, cealaltă popicărie a fost şi ea dezafectată, primarul asigurîndu-ne atunci că se va construi, potrivit legii, alta în loc. Dar, el nu mai e acum primar în comună, iar noi aşteptăm. De aceea, se spune că terenurile sportive ale Vaţei s-au mutat la... Consiliul popular.

Chiar să nu intereseze pe nimeni activitatea sportivă a tineretului de aici ? (S.N.)

Notă

DE CE NUMAI CEI DIN ŞVINIŢA ?...

O comună din Mehedinţi, se cheamă **Sviniţa**, polarizează de mai mulţi ani atenţia prin reuşita activităţii sportive de masă organizată îndeosebi cu tineretul. O comună situată către marginea judeţului, ceea ce nu-i împiedică pe tinerii de acolo, băieţi şi fete, de a fi în... miezul preocupărilor pentru sport, spre lauda lor şi a celor care îi sprijină, Comitetul de partid şi Consiliul popular al comunei.

Se înţelege că exemplul tinerilor din Şviniţa n-a putut rămîne singular. Cei din **Pătulele**, iată, se situează şi ei printre animatorii acţiunilor sportive de masă. A căpătat tradiţie o cupă a recoltelor bogate, după cum cei din **Obîrşia de Cîmp** sau din **Bălăciţa** se află printre cei care organizează foarte bine duminici cultural-sportive. Întregul tineret din aceste aşezări rurale mehedinţene se întrece la cîntec şi joc, în concursuri şi competiţii de atletism, fotbal, handbal şi ciclism.

Pare, de aceea, de neînţeles cum la Salcia, Breşniţa de Ocol, Vînjuleţ şi Bicleş, sportul rămîne cu mult în urma celorlalte preocupări ale tinerilor de acolo, cum ne-au dat de înţeles factorii cu muncă de răspundere în organizaţiile U.T.C. şi cum ne-am convins şi noi. **Acţiunile sportive de masă sînt rare, improvizate, participarea este adesea mai mult simbolică. Să nu cunoască oare tinerii din aceste comune foloasele mişcării în aer liber, ale sportului ?**

Ni s-au dat asigurări că lucrurile se vor îndrepta, că şi tinerii din aşezările rurale semnalate mai sus vor ajunge cît de curînd printre iubitorii sportului. Desigur că, într-un viitor apropiat, aşa se va întîmpla. Depinde, însă, de ei, cînd anume, cît de curînd se va înfăptui această schimbare de mentalitate, cît de repede vom fi martorii unor acţiuni sportive de masă care să cuprindă pe toţi tinerii. Aşa cum în fiecare an tinerii din Şviniţa ne trimit invitaţie la întrecerile lor sportive, aşteptăm **şi de la Salcia, Breşniţa de Ocol, Vînjuleţ şi Bicleş** un semn de viaţă... **(t. st.)**

FIII SĂTMARULUI VOR SĂ FIE VOINICI

● Sute de tineri practică cu pasiune luptele greco-romane

Un sondaj întreprins în aşezările rurale din judeţul Satu Mare ne-a pus în faţa unei situaţii poate de excepţie : *marea majoritate a tinerilor muncitori de acolo manifestă un interes puţin obişnuit pentru sportul voinicilor, pentru luptele greco-romane. „Sigur, este o chestiune de tradiţie,* remarca Mihai *Sas,* activist în cadrul U.J.C.A.P. Satu Mare. *În judeţul nostru luptele au prins rădăcini adînci cu secole în urmă, avînd la origine vechea trîntă românească Nu-i însă mai puţin adevărat că o asemenea tradiţie a fost continuată într-o variantă... contemporană, de cîţiva antrenori şi instructori de ispravă, astfel că în multe centre săteşti luptele au ajuns să concureze chiar şi fotbalul !...“*

Afirmaţia lui Mihai Sas (şi el un îndrăgostit de acest sport bărbătesc, atît de popular la Satu Mare) nu e departe de adevăr. La *Livada*, de pildă, prin munca mai multor antrenori, printre care şi *Gheorghe Ardelean* (şi cu sprijinul larg al ing. *Ioan Moga*, preşedintele C.A.P.), sportul luptelor a ajuns realmente la proporţii de masă, cuprinzînd zeci şi sute de tineri. Programarea anul trecut la Livada a Finalei concursului naţional sătesc de lupte greco-romane dotat cu „Cupa U.N.C.A.P.“ a determinat un impuls şi mai puternic în dezvoltarea acestei ramuri de sport care a pătruns pînă şi în grădiniţe !

Prin eforturile altui tehnician sătmărean, *Iosif Toma*, la Odoreu luptele şi-au format mulţi adepţi credincioşi. Nucleului iniţial (o subsecţie a Clubului sportiv din Satu Mare) i s-au adăugat alte cîteva „ateliere“ în unităţile de producţie ale C.A.P., realitate izvorîtă şi din contribuţia factorilor locali, a consiliului popular. *Azi priorităţile pentru sportul luptelor vizează nu numai pe tinerii muncitori de pe ogoare, ci într-o bună măsură şi pe oamenii mai în vîrstă. În fond, cui nu îi prinde bine puţină mişcare, printr-un sport organizat ?! Iar întrecerile „Daciadei“ au oferit din plin acest cadru organizatoric şi totodată sărbătoresc.*

Exemplele celor din Livada şi Odoreu au avut darul de a stimula interesul pentru luptele greco-romane şi în rîndul tinerilor muncitori din *Ardud* (cu concursul inimosului profesor *Octavian Feher*) şi Negreşti *(ing. Zoltan Ghemeş*, de la S.M.A., este sufletul tuturor acţiunilor de popularizare a acestui sport), din *Boghiş* (fiul unui muncitor brigadier, acum student la Cluj-Napoca, *Nicolae Pintea*, are principalul merit în atragerea tineretului în acest sport) şi *Sanislău*, din *Valea Vinului* şi *Petreşti*, din *Mădăraş* şi din alte aşezări sătmărene. *„Fireşte, nu trebuie să ne imaginăm centrele de aici la dimensiunile celor de la oraşe —* sublinia *prof. Ioan Sabău*, metodist la C.J.E.F.S. Satu Mare, *Ele reprezintă, însă, în multe cazuri, nuclee cu o excelentă bază de masă chiar şi pentru activitatea de performanţă“.*

Că aşa este ne-a demonstrat-o recenta ediţie a Finalei concursului naţional sătesc de lupte greco-romane de la Podul Iloaiei, unde doi dintre campioni, tinerii *Dumitru Iuhaz* şi *Ştefan Molnar* au fost descoperiţi prin intermediul întrecerilor sportive de la sate, în timp ce alţii *(Ştefan Palincaş şi Nicolae Popan)*, modelaţi iniţial din aşezări rurale, se înscriu, la rîndu-le, în eşalonul speranţelor, al aspiranţilor la marea performanţă. *„Daciada“, cum a dovedit-o şi în multe alte ramuri de sport, realizează — aşa cum este dealtfel şi concepută — în mod convingător această trecere treptată de la sportul pentru toţi la măiestrie !*

Tiberiu STAMA